

วิเคราะห์การเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม

The revoked analysis of pharmaceutical practitioner license

เพ็ลีน จำแนกพล

กองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ
ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

บทนำ

เภสัชกรที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม จากสภาเภสัชกรรม ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจะสามารถประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้ โดยมีสภาเภสัชกรรมทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม หากเภสัชกรท่านใดทำผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม สภาเภสัชกรรมสามารถเพิกถอนใบอนุญาตได้

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม มีผลทำให้เภสัชกรผู้นั้นไม่สามารถประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต่อไปได้ ดังนั้นการวิเคราะห์การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม จากคำสั่งสภาเภสัชกรรม เพื่อศึกษาไว้เป็นแนวทางในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม และเพื่อศึกษาว่าเมื่อเภสัชกรถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมแล้วจะมีแนวทางในการดำเนินการต่อไปอย่างไร

คำสั่งสภาเภสัชกรรมที่ aa/yyyy

สืบเนื่องจากสำนักงานเลขาธิการสภาเภสัชกรรม ได้รับทราบข่าวทางหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกรณีที่ปรากฏชื่อโรงพยาบาลของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มียาแก้หวัดซูโดอีเฟดรีนสูญหายไปจากโรงพยาบาล อ. จังหวัด อ. โดยปรากฏว่ามีเภสัชกรประจำโรงพยาบาล อ. มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสูญหายของยาแก้หวัดซูโดอีเฟดรีน คือ กก. ส. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม เลขที่ ก.xxxxx ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง เภสัชกรชำนาญการ โรงพยาบาล อ. จังหวัด อ. ตำแหน่งเลขที่ nnnnn รับเงินเดือน bbbbb บาท ในขณะนั้น ได้กระทำผิดวินัยร้ายแรง กรณี นำยาเม็ดสูตรผสม Triprolidine 2.5 มก. กับ Pseudoephedrine 60 มก. ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางราชการไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน โดยการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัด อ. จึงมีคำสั่งให้ลงโทษ กก. ส. โดยไล่ออกจากราชการ

สภาเภสัชกรรม โดยคณะอนุกรรมการสอบสวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวโทษทราบ (แต่เนื่องจาก ผู้ถูกกล่าวโทษเปลี่ยนแปลงที่อยู่ และไม่สามารถติดต่อได้ ทั้งนี้คณะอนุกรรมการสอบสวน ได้แสวงหาข้อมูลที่อยู่แล้ว) และได้ทำพิจารณาเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2558 สรุปความว่า ผู้ถูกกล่าวโทษเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้กระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีที่นำยาเม็ดสูตรผสม Triprolidine 2.5 มก. กับ Pseudoephedrine 60 มก. ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางราชการไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน โดยการกระทำ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และผู้ว่าราชการ จังหวัด อ. จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ ผู้ถูกกล่าวโทษออกจาก ราชการ

คณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ได้พิจารณาและ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวโทษเป็นการกระทำ ผิดฐานเป็นเภสัชกรประจำโรงพยาบาล อ. จังหวัด อ. มีส่วน เกี่ยวข้องกับการสูญหายของยาแก้หวัดซูโดอีเฟดรีน และ ผู้ว่าราชการจังหวัด อ. ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ดังนั้น การกระทำดังกล่าวเป็นการละเลยในการปฏิบัติหน้าที่ ในความรับผิดชอบ ซึ่งการกระทำของผู้ถูกกล่าวโทษ เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน มาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติ วิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 และเป็นการประพฤติ ผิดจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วย จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 หมวด 1 ข้อ 1 ข้อ 2 และหมวด 2 ข้อ 6 ถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และไม่รักษามาตรฐานแห่งการประกอบวิชาชีพในระดับที่ดีที่สุด

และการกระทำนั้นจะทำให้ประชาชนทั่วไปมองเภสัชกร ในเชิงลบ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ คณะกรรมการสภาเภสัชกรรมได้มีวาระการพิจารณา รายงานการสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน ในคราวประชุมครั้งที่ 234 (1/2558) ในวันจันทร์ที่ 19 มกราคม 2558 ซึ่งคณะกรรมการสภาเภสัชกรรมมีคำวินิจฉัย ชี้ขาดให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ของ กภ. ส.

ตามมาตรา 27 (4) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ เภสัชกรรม พ.ศ. 2537 กำหนดให้มติที่ประชุมคณะกรรมการ สภาเภสัชกรรม ในเรื่องวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 42 วรรค (4) หรือ (5) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษสภาเภสัชกรรม และสภานายกพิเศษสภาเภสัชกรรม เห็นชอบกับมติ ดังกล่าวแล้ว การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ถือเป็น ที่สุด โดยมีผลให้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวโทษรับทราบ คำสั่งสภาเภสัชกรรม โดยถือตามวันที่ระบุในไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ เป็นวันที่ได้รับแจ้ง หรือวันครบกำหนด สิบห้าวันนับตั้งแต่วันส่งเป็นวันรับแจ้ง

บทวิเคราะห์

จากคำสั่งสภาเภสัชกรรมดังกล่าวสามารถนำมา วิเคราะห์ได้ดังนี้

1. สภาเภสัชกรรมมีอำนาจหน้าที่ รับขึ้นทะเบียน และออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ เภสัชกรรม⁽¹⁾ และวินิจฉัยชี้ขาดเพิกถอนใบอนุญาต⁽²⁾

¹ มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 สภาเภสัชกรรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต ให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม (2) วินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 42 วรรคสาม

² มาตรา 42 วรรคสาม คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (5) เพิกถอนใบอนุญาต

ดังนั้นการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกร ส. โดยสภาเภสัชกรรมเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลที่มีผลเป็นการกระหนาบสิทธิของการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกร ส. จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽³⁾

โดยมีคณะกรรมการสภาเภสัชกรรม เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ตามมาตรา 5 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽⁴⁾

2. เลขาธิการสภาเภสัชกรรมที่ได้ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกรณีทีเภสัชกร ส. ได้กระทำความผิดวินัยร้ายแรง กรณีนำยาเม็ดสูตรผสม Triprolidine 2.5 มก. กับ Pseudoephedrine 60 มก. ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางราชการไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน โดยการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่ราชการโดยทุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัด อ. จึงมีคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยเลขาธิการสภาเภสัชกรรมเป็นผู้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมและเสนอต่อประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาคดีผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมที่น่าจะเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม ตามข้อ 4 และข้อ 7 วรรค 1 (1) ของข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548⁽⁵⁾ ซึ่งผู้กล่าวโทษถือเป็นเพียงผู้แจ้งเหตุที่จะออกคำสั่งทางปกครองให้เจ้าหน้าที่ทราบเท่านั้น หากมีฐานะเป็นคู่กรณีในกระบวนการพิจารณาเรื่องเพื่อออกคำสั่งทางปกครองเหล่านี้ไม่⁽⁶⁾ สำหรับเภสัชกร ส. มีฐานะเป็นคู่กรณีในฐานะผู้ซึ่งอยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมที่จะถูกเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽⁷⁾

³ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล ในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

⁴ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 12 คำสั่งทางปกครองต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่นั้น

⁵ ข้อ 4 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548 “ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า บุคคลผู้รู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม และเป็นผู้แจ้งเรื่องต่อสภาเภสัชกรรม

ข้อ 7 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548 ให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมและเสนอต่อประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาคดีโดยไม่ชักช้า เมื่อปรากฏว่า (1) มีข่าวหรือข้อความทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้ว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม

⁶ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง หน้า 17

⁷ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 “คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

3. ผู้กล่าวโทษได้รู้เรื่องการประทุพติผิดจรรยาบรรณ มีกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และรู้ตัวผู้ประทุพติผิดจากข่าวหนังสือพิมพ์ ฉบับวันที่ 21 ซึ่งได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วส่งเรื่องให้เลขาธิการสภา มีนาคม พ.ศ. 2555 และได้แจ้งเรื่องต่อสภาเภสัชกรรม เภสัชกรรม นำเสนอต่อคณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2555 จึงอยู่ในอายุความไม่เกิน เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวน⁽¹⁰⁾ ซึ่งคณะ หนึ่งปี ตามข้อ 6 ของข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วย อนุกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนกระทั่ง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มี ในวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2558 สรุปว่าเภสัชกร ส. เป็น การกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม ข้าราชการได้นำทรัพย์สินของทางราชการไปแสวงหา พ.ศ. 2548⁽⁸⁾ ประโยชน์ส่วนตนถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
4. การพิจารณาทางปกครอง⁽⁹⁾ เพื่อเพิกถอน ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกร ส. และผู้ว่าราชการจังหวัด อ. มีคำสั่งไล่ออกจากราชการ ตามข้อ 18 ของข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และได้ส่งผลการสรุปให้เลขาธิการสภาเภสัชกรรม เพื่อ ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหา ส่งเรื่องให้คณะกรรมการสภาเภสัชกรรมดำเนินการต่อไป หรือกล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548

⁸ ข้อ 6 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพ เภสัชกรรม พ.ศ. 2548 ให้เลขาธิการสอบอายุความและประวัติของผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรมหรือไม่ หากปรากฏว่าผู้กล่าวหา หรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประทุพติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและรู้ตัวผู้ประทุพติผิดเกินกว่าหนึ่งปี ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประทุพติ ผิดจรรยาบรรณ จนถึงวันที่ได้ยื่นเรื่องกล่าวหา ซึ่งไม่อาจนำมาพิจารณาตามบทบัญญัติในมาตรา 34 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 ก็เสนอให้คณะกรรมการเพื่อให้มีมติรับเรื่องและแจ้งให้ผู้กล่าวหา หรือผู้กล่าวโทษ ทราบ

หากปรากฏว่า ยังอยู่ในอายุความ ให้เสนอเรื่องที่ถูกกล่าวหาต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า

⁹ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 “การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการ และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

¹⁰ ข้อ 18 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบการ วิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548 ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ ดำเนินการสอบสวนให้เสร็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประธาน คณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องจากเลขาธิการสภาเภสัชกรรม

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอขอขยายระยะเวลาต่อ คณะกรรมการได้ ตามความจำเป็นไม่เกินครั้งละหกสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้จัดทำรายงานและความเห็นเสนอต่อเลขาธิการเพื่อเสนอคณะกรรมการ จึงถือได้ว่าดำเนินการเสร็จ

ข้อ 27 เมื่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งจากเลขาธิการว่า คณะกรรมการมีมติให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใด ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาตัดสินจรรยาบรรณ ว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร วางแนวทางสืบสวนสอบสวน เพื่อค้นหาความจริง พยานหลักฐาน ตลอดจนรายละเอียดแห่งพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับ เรื่องที่ถูกกล่าวหา องค์ประกอบความผิดตามข้อกล่าวหาเพื่อพิสูจน์ความผิด

ให้เลขาธิการ ส่งรายงานและความเห็น พร้อมบันทึกการสืบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้แก่ประธานคณะกรรมการ การสอบสวนด้วย

ข้อ 28 ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ประธาน คณะกรรมการสอบสวน ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ (มีต่อหน้าถัดไป)

5. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองแบ่งออกเป็น

5.1 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แบ่งได้ดังนี้

5.1.1 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มียกยอนหลังหรือไม่ยกยอนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹¹⁾

5.1.2 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งแบ่งได้ดังนี้

5.1.2.1 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ซึ่งเป็นเงินหรือให้ทรัพย์สินที่อาจแบ่งแยกได้แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มียกยอนหลัง

หรือไม่ยกยอนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ต้องคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน ตามมาตรา 51 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹²⁾

5.1.2.2 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ซึ่งไม่ใช่เงินหรือให้ทรัพย์สินที่ไม่อาจแบ่งแยกได้แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มียกยอนหลังหรือไม่ยกยอนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹³⁾

(ต่อจากเชิงอรรถที่ 10 หน้า 7)

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการสอบสวน เสนอขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการได้ ตามความจำเป็นไม่เกินครั้งละหกสิบวัน

เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวน ได้จัดทำสำนวนการสอบสวนและความเห็นเสนอต่อเลขาธิการเพื่อเสนอคณะกรรมการ จึงถือได้ว่าดำเนินการเสร็จ

¹¹ มาตรา 50 คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มียกยอนหลังหรือไม่ยกยอนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับการเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 51 และมาตรา 52

¹² มาตรา 51 วรรคหนึ่ง คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

¹³ มาตรา 52 วรรคหนึ่ง คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 51 อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน แต่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้และให้นำความในมาตรา 51 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

5.2 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย แบ่งได้ดังนี้

5.2.1 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยมีผลขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ตามมาตรา 53 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹⁴⁾

5.2.2 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน แบ่งได้ดังนี้

5.2.2.1 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ซึ่งเป็นเงินหรือให้ทรัพย์สินที่อาจแบ่งแยกให้แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูก

เพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้ มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ตามมาตรา 53 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹⁵⁾

5.2.2.2 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ซึ่งไม่ใช่เงินหรือให้ทรัพย์สินที่ไม่อาจแบ่งแยกให้แก่ผู้รับคำสั่ง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้ มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนด ตามมาตรา 53 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹⁶⁾

¹⁴ มาตรา 53 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันอีก หรือเป็นกรณีที่มีการเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

¹⁵ มาตรา 53 วรรคสี่ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) มีได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง (2) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทาง ปกครอง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

¹⁶ มาตรา 53 วรรคสอง คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้ มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ (1) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสันนิษฐานสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั้นเอง (2) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด (3) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทาง ปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ สาธารณะได้ (4) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำเท่าที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังไม่ได้รับ ประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าวและหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้ (5) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (3) (4) และ (5) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับ ค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา 52 มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

ดังนั้นการที่คณะกรรมการสภาเภสัชกรรมได้ ให้ถือเป็นที่สุด ตามมาตรา 42 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ ประชุมและมีมติในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2558 เพิกถอน วิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537⁽¹⁹⁾ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ โบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกร ส. ได้รับทราบคำสั่ง จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ เนื่องจากเภสัชกร ส. ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง เภสัชกรรมข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 6 ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ตามมาตรา 53 วรรคแรก ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ว่าจะด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538⁽¹⁷⁾ ราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และมีเจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพ 6. การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ เภสัชกรรมโดยมิชอบหรือทุจริต รวมทั้งทำให้เกิดความเสียหาย วิชาชีพเภสัชกรรมไปยังเภสัชกร ส. นั้น เนื่องจากเภสัชกร ต่อเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพทำให้สังคมและประชาชน ต่ำหนิ ส. หลบหนีไปจากถิ่นที่อยู่ เมื่อเลขาธิการสภาเภสัชกรรม ตีเตียนดูแคลน ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วย ได้ส่งคำสั่งไปยังถิ่นที่อยู่ซึ่งแสดงไว้กับสภาเภสัชกรรม พบว่า หลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ไปรษณีย์ตีกลับไม่มีผู้รับ จึงถือว่าเภสัชกร ส. ได้รับแจ้งคำสั่ง ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2557 ข้อ 3⁽¹⁸⁾ และ เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่ง ตามข้อ 58 ของ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการนี้ให้ทำเป็นคำสั่งสภา ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการ เภสัชกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และ สืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548⁽²⁰⁾

17 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ข้อ 1 ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมย่อมดำรงตน ให้สมควรในสังคมโดยธรรมและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง ข้อ 2 ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมย่อมไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นเหตุ ให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในระดับที่ดีที่สุด

18 ข้อ 3 ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2557 การสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้คณะกรรมการพิจารณาถึงสาเหตุในการประพฤติผิดจรรยาบรรณประกอบผลกระทบทั้งในระยะสั้น และระยะยาวที่อาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ดังนี้ (1) ด้านสาเหตุ พิจารณาถึง (ข) เจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบ วิชาชีพเภสัชกรรมโดยมิชอบหรือทุจริต (2) ด้านผลกระทบให้คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น (ค) ต่อเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพทำให้ สังคมและประชาชน ต่ำหนิตีเตียนดูแคลน ก่อให้เกิดความไม่เชื่อถือไม่ไว้วางใจในวิชาชีพเภสัชกรรม

19 มาตรา 42 วรรคสี่ พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 ภายใต้บังคับมาตรา 27 คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตาม มาตรานี้ให้ทำเป็นคำสั่งสภาเภสัชกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

20 ข้อ 58 ของข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548 การจัดส่งสำเนาคำสั่งตามข้อ 57 ไปยังผู้ถูกกล่าวหา ให้ส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตาม ภูมิสำเนาในทะเบียนสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของสภาเภสัชกรรมหรือตามภูมิสำเนาซึ่งปรากฏแน่ชัดว่าอยู่ปฏิบัติหน้าที่หรืออยู่พักอาศัย เป็นการประจำ หรือตามภูมิสำเนาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับ เป็นวันที่ได้รับแจ้ง หรือวันที่ครบกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันส่งเป็นวันที่ได้รับแจ้ง

ดังนั้น การที่สภาเภสัชกรรม เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ของเภสัชกร ส. จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายที่ไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง คือทำให้เภสัชกร ส. ไม่สามารถประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต่อไปได้ เภสัชกร ส. ผู้ได้รับคำสั่งสามารถร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งได้ ตามมาตรา 53 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539⁽¹⁴⁾ ซึ่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม เป็นคำสั่งที่ออกโดยสภาเภสัชกรรม และให้ถือเป็นที่สุด ตามมาตรา 42 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537⁽¹⁹⁾ ดังนั้นหากเภสัชกร ส. ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หากประสงค์จะใช้สิทธิทางศาลอาจใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอเพิกถอนคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งได้เลย ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542⁽²¹⁾

บทสรุป

เภสัชกรที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องประพฤติตนให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม หากสภาเภสัชกรรมพบว่าเภสัชกรท่านใดประพฤติตนไม่ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม เลขาธิการสภาเภสัชกรรมจะนำเรื่องความประพฤติตนไม่ถูกต้องเสนอต่อสภาเภสัชกรรมเพื่อดำเนินการพิจารณาตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548 เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดว่าจะยกข้อกล่าวหา/ข้อกล่าวโทษ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือภาคทัณฑ์ หรือพักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่เภสัชกรถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมแล้วหากประสงค์จะใช้สิทธิทางศาลอาจใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อขอเพิกถอนคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนี้

²¹ มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ตัวอย่าง การเพิกถอนใบอนุญาต

บรรณานุกรม

1. ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
เภสัชกรรม พ.ศ. 2538, (2538, 21 ธันวาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 112 ตอนที่ 102 ง
2. ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพักใช้
ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพ
เภสัชกรรม พ.ศ. 2557, (2557, 21 เมษายน).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 131 ตอนพิเศษ 65 ง
3. ข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ว่าด้วย
การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือ
กล่าวโทษผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2548,
(2548, 21 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 122
ตอนพิเศษ 94 ง
4. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง พ.ศ. 2542, (2542, 10 ตุลาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 94 ก
5. พระราชบัญญัติตติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537,
(2537, 30 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 111
ตอนที่ 28 ก
6. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539,
(2539, 14 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 113
ตอนที่ 60 ก
7. วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ (2557). *การเพิกถอนคำสั่งทาง
ปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่
ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง*. หน้า 17.

